

ма следват 2–3 реда плътно долепени една до друга клетки. Този слой се нарича езодермис и поема функциите на покривна тъкан след разрушаване на епиблема. Клетките на екзодермиса са многоъгълни и клетъчните им стени са задебелени в резултат на суберенизация. По-голямата част от първичната кора е заета от тънкостенни паренхимни клетки с междуклетъчни пространства. Те обикновено съдържат скорбяла. Най-вътрешният еднореден слой от клетки на първичната кора е диференциран в ендодермис. Клетките в ендодермиса са почти квадратни и имат силно надебелени радиални и вътрешни тангенциални стени и не-надебелени външни тангенциални стени. Физиологическата връзка между първичната кора и централния цилиндър се осъществява посредством намиращи се в ендодермиса живи клетки с тънки целулозни стени. Тези клетки се наричат пропускащи и обикновено се намират срещу радиалните лъчи на първичния ксилем. До ендодермиса се долепва централният цилиндър, най-външната част на който се нарича перицикъл. Той е образуван от един ред дребни тънкостенни паренхимни клетки. Перицикълът обкръжава разположените в централната част на корена проводящи тъкани, образуващи сложно радиално проводящо снопче. То има много ксилемни лъчи и групи флоем между тях и затова се нарича полиархно. Протоксилемните елементи са в краищата на лъчите и граничат с перицикъла. Най-вътрешната (сърцевинната) част на снопчето е заета от механична тъкан – склерифицирани клетки, които възникват след диференциацията на прокамбиалните клетки. Това разположение на механичната тъкан осигурява устойчивост на корена при опън.

Коренищата на перуниката – *Rhizoma Iridis* съдържат етерични масла, органични киселини, нишесте, слузни вещества, восъци, смоли, глюкозида иридин, захароза, тлъсто масло, дъбилни вещества, минерални соли и др.

При голямо увеличение се рисува сектор от корена на перуника.

Устройство на корен на лечебна иглика (*Primula veris* L.)

Наблюдава се напречен пререз на корен на лечебна иглика (фиг. 61). В първичната кора ясно се разграничават епиблем с коренови власинки, екзодермис (2–3 реда клетки), поглъщателен паренхим и ендодермис. Централният цилиндър включва един ред тънкостенни клетки на перицикъла и сложно полиархно радиално проводящо снопче съставено от голям брой ксилемни лъчи (до 10), между които са разположени групи флоемни елементи. В паренхимни клетки на кората и на централ-